

Επιστολή μιας μάνας στο παιδί της

Το κείμενο αυτό το διάβασε η κα Σπυριδούλα στο ραδιόφωνο **MIKEFM** και το αφιέρωσε στους ανθρώπους που έφυγαν άδικα στο γηροκομείο της πόλης μας.

Αγαπημένο μου παιδί,

Την ημέρα που θα προσέξεις ότι γέρασα και αυτό φοβάμαι πως δεν θ'αργήσει να γίνει, κάνε υπομονή και προσπάθησε να καταλάβεις.

Μπορεί τα χρόνια να πέρασαν, μπορεί οι ρυτίδες να χάραξαν το πρόσωπό μου όμως ούτε η καρδιά μου έχασε την τρυφερότητά της, ούτε τα μάτια μου τη συγκίνηση, την καλοσύνη τους.

Από την πρώτη στιγμή μου δίπλα σου και με ανείπωτη λαχτάρα περίμενα τον ερχομό σου. Και όταν το θαύμα έγινε από την ευτυχία μου άνοιξαν οι ουρανοί και η χαρά μου ήταν απερίγραπτη.

Γι' αυτό αν κάποια φορά λερωθώ την ώρα που τρώω ή αν δυσκολεύομαι να ντυθώ, δείξε κατανόηση. Θυμήσου με πόση υπομονή ξόδευα ώρες ατελείωτες να σε βοηθώ. Όταν δεν θέλω να κάνω ντους, μη θυμώνεις, θυμήσου τις χιλιάδες δικαιολογίες που έβρισκες προκειμένου να με πείσεις να μη σε λούσω. Όταν μιλάμε, αν επαναλαμβάνω τα πράγματα δύο και τρεις φορές μη με παρεξηγείς.

Άκουσέ με, όταν ήσουν μικρό παιδί έπρεπε να σου λέω πολλές φορές την ίδια ιστορία μέχρι να σε πάρει ο ύπνος.

Όταν διαπιστώσεις την άγνοιά μου πάνω στη νέα τεχνολογία, δώσε μου τον απαραίτητο χρόνο να προσαρμοστώ, και μη με κοιτάς μ' ένα περιπαιχτικό χαμόγελο.

Όταν συζητάμε και ξεχνάω κάτι δώσε μου το χρόνο να το θυμηθώ, και αν δεν μπορώ, μην εκνευρίζεσαι. Το πιο σημαντικό δεν είναι η ίδια η συζήτηση αλλά η χαρά να είμαστε μαζί και να συζητάμε.

Σου δίδαξα πολλά, τόσα πολλά πράγματα, να τρως σωστά, να ντύνεσαι καλά, να αντιμετωπίζεις τη ζωή με θάρρος.

Τα χρόνια που πέρασαν ήμουν δίπλα σου, με την αγάπη που σου άξιζε και την τρυφερότητα που χρειαζόσουν.

Όμως ο χρόνος είναι αδυσώπητος και οι αλλαγές επάνω μας είναι ορατές. Όταν δεν θέλω να φάω μη με πιέζεις, ξέρω πολύ καλά πότε πρέπει και πότε όχι. Και όταν τα κουρασμένα πόδια μου δεν μου επιτρέπουν να περπατάω, μη στενοχωριέσαι, φυσικό είναι. Δώσε μου το χέρι σου να κρατηθώ, το ίδιο έκανα κι εγώ όταν έκανες τα πρώτα σου βήματα.

Το ξέρω ότι η ηλικία μου δεν μου επιτρέπει να είμαι τόσο δραστήρια όσο ήθελα. Ωστόσο τα καταφέρνω να επιβιώνω. Κάποια μέρα θα καταλάβεις τι εννοώ. Κάποια μέρα θα καταλάβεις ότι παρά το λάθος μου πάντα ήθελα το καλύτερο για σένα. Προσπάθησα με όλες μου τις δυνάμεις να ετοιμάσω το δρόμο σου.

Δώσε μου το χέρι σου και βοήθησέ με να τελειώσω το δρόμο μου με υπομονή, αγάπη και ειρήνη. Κι εγώ θα σου το ξεπληρώσω με την απέραντη αγάπη που έχω μέσα μου για σένα.

Σ' αγαπώ

Η μαμά σου

*Το κείμενο που διάβασε η κα Σπυριδούλα στο ραδιόφωνο **MIKEFM** τής το έδωσε ο πατήρ Δημήτριος της Παναγίτσας Παλαιού Φαλήρου.*